

—kulttuuri—

Laulu-Jaakkojen kevätkonsertti

Viikko sitten saivat kokkolalaiset kokea pirteän kevätkonsertin, kun naapurikaupungin Laulu-Jaakot kävivät esittämässä tulevan Englannin matkansa ohjelmiston. Ja kyllä sellaisella ohjelmalla kehtaa reissuun lähteäkin, varsinkin kun asiaan oli paneuduttu tosimielellä. Kahdenkymmenenneljän laulun sarja vedettiin nimittäin sujuvasti lonkalta, ilman apupapereita.

Vain ensimmäisessä esityskappaleessa **Kevätlaulu**, oli havaittavissa pientä äänijänteiden verryttelyä, mutta senjälkeen esitykset olivat putipuhtaita. Ernesaksin **Hakkame mehed minema** varsinkin oli mieskuorolaulua parhaimmillaan, vaikka nyt ehkä **Sirkka** lauloikin vähän liiankin lystyksensä.

Poikkeavia esityksiä on kaivattu kuoroyhteyksissä jo pitkään ja Axel Törnuddin **Ukko ja Akka**-laulussa sitä jo olikin. Tämä oli hauska ja erittäin hyvä esitys, samoin kuin **Saunalaulu**.

Hugo Alfvénin **Kevät-polkka** istuu Suomen kieleen ehkä alkuperäiskieltä huonommin siksi, kun "kiirehdi, kiirehdi"-osaa ei tahdo millään saada suusta ulos riittävän nopeasti. Tässä pääsivät kuoron mainiot tenorit oikein loistamaan. Bronlenin **Vackra Sky** on herk-

Toiselle jaksolle marssi Laulu-Jaakot tukkilaisiksi sonnustautuneina. Kuoronjohtaja Rakel Solvin otti paikkansa yleisön joukosta ja ohjasi esitystä ilmeisesti pelkällä katseellaan.

kä ja vaikea esitettävä, mutta siitä selvisivät kyllä Jaakot ihan mukavasti, vaikka kuoronjohtaja Rakel Solvin varmaan tiesi saavansa sen kuorostaan vieläkin paremmin ulos, kertoi ilme. Tämä on mielialaulu, jonka soinnut parhaimmillaan nostavat väreitä.

Franz Schubertin **Die Nacht** esitettiin kyllä moitteettomasti, eikä kuoron syy ole se tosiasia, että kappale on hieman yksitotinen. **Santa Maria** ei sitä sitävastoin ole ja tällä kertaa se todella tempaisi kuulijan mielikuvituksissaan aaltojen vietaiviksi yli merien. Ai, kuinka bassot möräsivät herkän pehmeästi ja esitys oli muutenkin paras Santa Maria mitä allekirjoittanut muistaa kos-

kaan kuulleensa. Myös arvokas päätös ensi jaksolle.

Sibeliuksen **Venelaulu** ja Sonnisen **Soliseva vesi** käänsi ohjelman teeman vesipärskeiden puolelle ja sitä alussa mainittua erilaisuutta tulikin nyt roppakaupalla, kun tukkijätkiksi sonnustautuneet Jaakot pyöräyttivät käyntiin **Tukkilaisarjan**. Siinä oli menoa ja meininkiä, oli kuultavaa ja myös katseltavaa. Sikermä suomalaisia evergrinejä sai todella kansallisromantiikan kukkimaan. Teoksia sitoi mukavasti yhteen Matti Aron kerronta sekä Aarre Polson hanurisaestys. Sooloillaan höystivät kokonaisuutta Sakari Ylisaari ja Antero Kujanen. Esitys oli todella mukaansa tempaava ja

sai valitettavan vähälukuisen yleisön väliaploodeihin. Tässä olisi ideaköyhälle televisiovihteelleemme todellinen namupala. Olipa elämys.

Ennen konsertin päättämistä palautettiin tarjonta normaalille mieskuorotasolle hienovaraisella tavalla, eli Gripenbergin **Tuonne taakse metsämaan**-laululla. Vielä pari ylimääräistä ja sitten kukitukset.

Ne, jotka haluavat kokea todella erikoisen mieskuorohjelmiston voi vielä paikata asian, sillä Pietarsaaren Laulu-Jaakot antaa vielä toisenkin konsertin maakunnassamme. Mutta kiirettä pitää, sillä he esiintyvät tänä iltana klo. 19.30 Vetelissä.

Sven-Olof